Europos Parlamentas
2014-2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

B8-0576/2017 }
B8-0577/2017 }
B8-0578/2017 }
B8-0579/2017 }
B8-0580/2017 }
B8-0582/2017 } RC1

25.10.2017

BENDRAS PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis

keičiantis šių frakcijų pateiktus pasiūlymus dėl rezoliucijų:
ECR (B8-0576/2017)
Verts/ALE (B8-0577/2017)
S&D (B8-0578/2017)
GUE/NGL (B8-0579/2017)
ALDE (B8-0580/2017)
PPE (B8-0582/2017)

dėl kovos su seksualiniu priekabiavimu ir prievarta ES
(2017/2897(RSP))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz
PPE frakcijos vardu
Gianni Pittella, Costas Mavrides, Evelyn Regner, Nicola Caputo, Karoline Graswander-Hainz, Nicola Danti, Simona Bonafè, Clara Eugenia Aguilera García, Elena Valenciano, Brando Benifei, Soledad Cabezón Ruiz, Cécile Kashetu Kyenge, Claudia Țapardel, Sergio Gutiérrez Prieto, Inés Ayala Sender, Iratxe García Pérez, Maria Arena, Hugues Bayet, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Udo Bullmann, Nessa Childers, Mady Delvaux, Mary Honeyball, Edouard Martin, Julie Ward, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Maria Noichl, Tonino Picula,

Dietmar Köster
S&D frakcijos vardu
Arne Gericke
ECR frakcijos vardu
Beatriz Becerra Basterrechea, Martina Dlabajová, Hilde Vautmans, Ivo Vajgl, Renate Weber, Ivan Jakovčić, Fredrick Federley, Frédérique Ries, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Nils Torvalds, Yana Toom, Kaja Kallas, Ulrike Müller, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthijs van Miltenburg, Cecilia Wikström, Johannes Cornelis van Baalen, Jan Huitema, Louis Michel, Dita Charanzová, Catherine Bearder, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Izaskun Bilbao Barandica, Filiz Hyusmenova
ALDE frakcijos vardu
Malin Björk, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Stefan Eck, Sabine Lösing, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Nikolaos Chountis, Marie-Pierre Vieu, Marie-Christine Vergiat, Tania González Peñas, Merja Kyllönen, Miguel Urbán Crespo, Josu Juaristi Abaunz, Curzio Maltese, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Patrick Le Hyaric, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Martina Anderson, Matt Carthy, Lynn Boylan, Liadh Ní Riada, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy, Stelios Kouloglou, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez
GUE/NGL frakcijos vardu
Ska Keller, Ulrike Lunacek, Philippe Lamberts, Max Andersson, Jan Philipp Albrecht, Bodil Valero, Karima Delli, Pascal Durand, Michael Cramer, Josep-Maria Terricabras, Alyn Smith, Julia Reda, Jordi Solé, Klaus Buchner, Marco Affronte, Florent Marcellesi, Linnéa Engström, Judith Sargentini, Helga Trüpel, Jill Evans, Igor Šoltes, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Monika Vana, Molly Scott Cato, Bart Staes, Benedek Jávor, Bronis Ropė, Margrete Auken, Rebecca Harms, Heidi Hautala, Ian Hudghton, Yannick Jadot, Eva Joly, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Michèle Rivasi, Indrek Tarand, Claude Turmes
Verts/ALE frakcijos vardu
Daniela Aiuto, Isabella Adinolfi
EFDD frakcijos vardu

Europos Parlamento rezoliucija dėl kovos su seksualiniu priekabiavimu ir prievarta ES (2017/2897(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2 ir 3 straipsnius ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 8, 10, 19 ir 157 straipsnius,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją, įsigaliojusią kartu su Lisabonos sutartimi 2009 m. gruodžio mėn.[1], ir ypač į jos 20, 21, 23 ir 31 straipsnius,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros 2014 m. ataskaitą „Smurtas prieš moteris“[2],

– atsižvelgdamas į 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija)[3],

– atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvą 2004/113/EB, įgyvendinančią vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo, kurioje apibrėžiamas ir smerkiamas priekabiavimas ir seksualinis priekabiavimas[4],

– atsižvelgdamas į Europos lyčių lygybės instituto Lyčių lygybės indekso ataskaitą,

– atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 3 d. Komisijos tarnybų darbo dokumentą „Strateginė veikla siekiant lyčių lygybės 2016–2019 m.“ (SWD(2015)0278),

– atsižvelgdamas į 2017 m. liepos mėn. ES pirmininkaujančių valstybių narių trejeto (Estija, Bulgarija ir Austrija) deklaraciją dėl moterų ir vyrų lygybės,

– atsižvelgdamas į 1993 m. JT deklaraciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo,

– atsižvelgdamas į Pekino deklaraciją ir veiksmų platformą, priimtas per 1995 m. rugsėjo 15 d. ketvirtąją pasaulinę moterų konferenciją, ir į vėlesnius galutinius dokumentus, priimtus specialiuose Jungtinių Tautų posėdžiuose „Pekinas + 5“ (2000 m.), „Pekinas + 10“ (2005 m.), „Pekinas + 15“ (2010 m.) ir „Pekinas + 20“ (2015 m.), ir į konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (angl. CEDAW) ir jos vėlesnius protokolus,

– atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Direktyvą 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas

[1] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=LT
[2] http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report
[3] OL L 204, 2006 7 26, p. 23.
[4] OL L 373, 2004 12 21, p. 37.

Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR[1] (Nusikaltimų aukų teisių direktyva),

– atsižvelgdamas į ETUC/ESRT, BUSINESSEUROPE, UEAPME ir CEEP pagrindų susitarimą dėl priekabiavimo ir smurto darbe (2007 m.),

– atsižvelgdamas į Europos nacionalinių lygybės įstaigų tinklo (EQUINET) ataskaitą „Tebesitęsianti moterų diskriminacija, priekabiavimas prie jų ir jų nelygybė. Lygybės įstaigų darbas formuojant naują Europos Komisijos lyčių lygybės strategiją“, paskelbtą 2015 m.,

– atsižvelgdamas į Stambulo konvenciją dėl smurto prieš moteris bei smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo, ypač jos 2 ir 40 straipsnius[2], ir į savo 2017 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją dėl Komisijos pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu[3],

– atsižvelgdamas į savo 2001 m. rugsėjo 20 d. rezoliuciją dėl priekabiavimo darbo vietoje[4], 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo[5], 2011 m. balandžio 5 d. rezoliuciją dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų[6], 2011 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl 2007–2012 m. Europos Sąjungos darbuotojų sveikatos ir saugos strategijos vidurio laikotarpio peržiūros[7], 2014 m. vasario 25 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl kovos su smurtu prieš moteris[8] bei prie jos pridėtą 2013 m. lapkričio mėn. Europos pridėtinės vertės vertinimą ir 2016 m. lapkričio 24 d. rezoliuciją dėl ES prisijungimo prie Stambulo konvencijos dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo[9],

– atsižvelgdamas į savo 2017 m. kovo 14 d. rezoliuciją dėl moterų ir vyrų lygybės Europos Sąjungoje 2014–2015 m.[10], 2015 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl 2013 m. pažangos lyčių lygybės Europos Sąjungoje srityje[11] ir 2017 m. spalio 24 d. rezoliuciją dėl teisėtų informatorių, veikiančių viešojo intereso labui[12],

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygas,

– atsižvelgdamas į 2017 m. rugsėjo mėn. išleistą Europos Parlamento nariams skirtą atmintinę „Jokio priekabiavimo darbo vietoje“ ir Parlamento administracijos veiksmų

[1] OL L 315, 2012 11 14, p. 57.
[2] https://rm.coe.int/168008482e
[3] Priimti tekstai, P8_TA(2017)0329.
[4] OL C 77 E, 2002 3 28, p. 138.
[5] OL C 285 E, 2010 10 21, p. 53.
[6] OL C 296 E, 2012 10 2, p. 26.
[7] OL C 168 E, 2013 6 14, p. 102.
[8] OL C 285, 2017 8 29, p. 2.
[9] Priimti tekstai, P8_TA(2016)0451.
[10] Priimti tekstai, P8_TA(2017)0073.
[11] Priimti tekstai, P8_TA(2015)0050.
[12] Priimti tekstai, P8_TA(2017)0402.

planą šiuo itin svarbiu klausimu,

A. kadangi lyčių lygybė yra pagrindinė Sutartyse ir Pagrindinių teisių chartijoje pripažinta ES vertybė, kurią ji įsipareigojo įtraukti į visas savo veiklos sritis;

B. kadangi Europos Sąjunga yra vertybių, grįstų demokratija, teisės viršenybe bei pagrindinėmis teisėmis, įtvirtintų pagrindiniuose ES principuose ir tiksluose ES sutarties pirmuosiuose straipsniuose, taip pat narystės Sąjungoje kriterijuose, bendrija;

C. kadangi seksualinis priekabiavimas ES teisėje apibrėžiamas kaip elgesys, „kai bet kokiu nepageidaujamu žodiniu, nežodiniu ar fiziniu seksualinio pobūdžio elgesiu siekiama pakenkti arba pakenkiama asmens orumui, visų pirma kai sukuriama bauginanti, priešiška, menkinanti, žeminanti ar užgauli aplinka“[1];

D. kadangi seksualinis priekabiavimas yra smurto prieš moteris ir mergaites forma ir kraštutinė vis dar išliekančios diskriminacijos dėl lyties forma; kadangi, Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros ES mastu atlikto tyrimo „Smurtas prieš moteris“ duomenimis, trečdalis moterų būdamos suaugusios bent kartą yra patyrusios fizinį ar seksualinį smurtą; kadangi ES beveik 55 proc. moterų patyrė seksualinį priekabiavimą; kadangi 32 proc. visų aukų ES nurodė, kad kaltininkas buvo viršininkas, kolega ar klientas; kadangi 75 proc. aukštos kvalifikacijos reikalaujančiose profesijose ar vadovaujamose pareigose dirbančių moterų patyrė seksualinį priekabiavimą; kadangi 61 proc. paslaugų sektoriuje dirbančių moterų yra patyrusios seksualinį priekabiavimą; kadangi 20 proc. jaunų moterų (18–29 metų amžiaus) 28 ES valstybėse narėse patyrė priekabiavimą kibernetinėje erdvėje; kadangi viena iš dešimties moterų yra patyrusi seksualinį priekabiavimą ar tapusi persekiojimo, naudojantis naujomis technologijomis, (angl. *stalking*) auka;

E. kadangi apie seksualinio priekabiavimo ir patyčių atvejus valdžios institucijoms dažnai nepranešama dėl vis dar menko visuomenės sąmoningumo šiuo klausimu, nepakankamų paramos aukoms būdų ir supratimo, kad tai yra opus visuomeninis klausimas, nors esama oficialių procedūrų, skirtų šiai problemai darbo vietoje ir kitose srityse spręsti;

F. kadangi seksualinis smurtas ir priekabiavimas darbo vietoje yra sveikatos ir saugumo klausimas, todėl su jais turi būti nedelsiant kovojama ir jiems turi būti užkirstas kelias;

G. kadangi diskriminacija dėl lyties, rasės arba etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, neįgalumo, amžiaus arba seksualinės orientacijos ES teisės aktais yra draudžiama;

H. kadangi seksualinis smurtas ir priekabiavimas nesuderinami su lyčių lygybės principu ir vienodu požiūriu į žmogų ir yra diskriminacija dėl lyties, todėl yra draudžiami darbe, be kita ko, įdarbinimo, profesinio mokymo ir paaukštinimo tarnyboje atvejais;

I. kadangi lyčių stereotipai, seksizmas, seksualinis priekabiavimas ir prievarta yra struktūrinė ir visoje Europoje bei pasaulyje plačiai paplitusi problema ir reiškinys, susijęs su įvairaus amžiaus, įvairų išsilavinimą, pajamas ar socialinę padėtį turinčiais nukentėjusiais ir nusikaltusiais asmenimis, ir kadangi nukentėjusieji patiria fizines,

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/your_rights/final_harassement_en.pdf

seksualines, emocines ir psichologines pasekmes; kadangi nelygus galios pasiskirstymas tarp vyrų ir moterų, lyčių stereotipai ir seksizmas, įskaitant prieš lytį nukreiptos neapykantos kalbas, tiek internetinėje, tiek neinternetinėje erdvėje yra pagrindinės visų formų smurto prieš moteris priežastys, lemia vyrų dominavimą moterų atžvilgiu, moterų diskriminavimą ir užkerta kelią visapusiškai moterų pažangai;

J. kadangi Pekino veiksmų platformos nustatyta smurto prieš moteris apibrėžtis apima, be kita ko, fizinį, seksualinį ir psichologinį smurtą, patiriamą visuomenėje, įskaitant žaginimą, seksualinį išnaudojimą, seksualinį priekabiavimą ir bauginimą darbe, mokymo įstaigose ir kitur[1];

K. kadangi Nusikaltimų aukų teisių direktyvoje smurtas dėl lyties apibrėžiamas kaip diskriminacijos rūšis ir aukos pagrindinių laisvių pažeidimas ir apima smurtą artimoje aplinkoje, seksualinį smurtą (įskaitant iššaginimą, seksualinę prievartą ir seksualinį priekabiavimą), prekybą žmonėmis, vergiją ir įvairias žalingos praktikos formas, pavyzdžiui, priverstines santuokas, moterų lyties organų žalojimą ir vadinamuosius nusikaltimus dėl garbės; kadangi moterims, nukentėjusioms nuo smurto dėl lyties, ir jų vaikams dėl didelės antrinės ir pakartotinės viktimizacijos, bauginimo ir keršto rizikos, susijusios su tokiu smurtu, neretai reikia specialios paramos ir apsaugos[2];

L. kadangi pagal ES teisės aktus reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, kad šalyje būtų lygybės užtikrinimo įstaiga, teikianti nepriklausomą pagalbą priekabiavimo ir seksualinio priekabiavimo aukoms, atliekanti nepriklausomus tyrimus, skelbianti nepriklausomas ataskaitas ir rengianti rekomendacijas užimtumo ir profesinio mokymo, galimybių gauti prekių ir paslaugų, jomis apsirūpinti ir savarankiškai dirbančiųjų klausimais;

M. kadangi seksualinis priekabiavimas ir prievarta, daugiausia vyrų smurtas prieš moteris, yra struktūrinė ir visoje Europoje bei pasaulyje plačiai paplitusi problema ir reiškinys, susijęs su įvairaus amžiaus, įvairų išsilavinimą, pajamas ar socialinę padėtį turinčiais nukentėjusiais ir nusikaltusiais asmenimis, taip pat susijęs su mūsų visuomenei būdingu nelygiu moterų ir vyrų galios paskirstymu;

N. kadangi už lyčių lygybę atsakingi visi visuomenės nariai ir norint ją pasiekti reikia užtikrinti, kad prie to aktyviai prisidėtų tiek moterys, tiek vyrai; kadangi valdžios institucijos turėtų įsipareigoti plėtoti vyrams ir jaunesnėms kartoms skirtas švietimo kampanijas, siekiant įtraukti vyrus ir berniukus, kaip partnerius, palaipsniui užkirsti kelią visų formų smurtui dėl lyties, užtikrinti, kad jo nebebūtų, skatinti ir įgalinti moteris;

O. kadangi moterys Europos Sąjungoje nevienodai saugomos nuo smurto dėl lyties, seksualinio priekabiavimo ir išnaudojimo – tai lemia skirtinga politika ir teisės aktai įvairiose valstybėse narėse; kadangi teismų sistemos neužtikrina pakankamos paramos moterims; kadangi smurtaujantis dėl lyties asmuo dažnai yra gerai aukai pažįstamas asmuo ir kadangi auka dažnai yra nuo jo priklausoma, todėl baimė pranešti apie smurtą

[1] http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm
[2] Žr. Nusikaltimų aukų teisių direktyvos 17 konstatuojamąją dalį: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012L0029&from=LT

būna dar didesnė;

P. kadangi Stambulo konvenciją pasirašė visos valstybės narės, tačiau tik 15 ją ratifikavo; kadangi ES prisijungimas prie šios konvencijos neatleidžia valstybių narių nuo konvencijos ratifikavimo nacionaliniu lygmeniu; kadangi Stambulo konvencijos 40 straipsnyje nustatyta, kad šalys privalo imtis būtinų teisėkūros ar kitų priemonių, kuriomis būtų užtikrinama, kad už bet kokios formos nepageidaujamus seksualinio pobūdžio žodinius, nežodinius ar fizinius veiksmus, kurių tikslas arba pasekmė yra asmens orumo pažeminimas, ypač jei sukuriama bauginanti, priešiška, menkinanti, žeminanti ar užgauli aplinka, būtų taikomos baudžiamosios ar kitos teisinės sankcijos;

Q. kadangi neproporcingai daug moterų patiria smurtą ir priekabiavimą politiniame gyvenime; kadangi toks smurtas yra žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, įskaitant pareigą užtikrinti laisvą moterų dalyvavimą politikoje, pažeidimas;

R. kadangi seksualinis priekabiavimas apibrėžtas Reglamento, nustatančio pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygas, 12a straipsnyje;

S. kadangi seksualinis priekabiavimas ar seksistinis elgesys nėra nekenksmingas ir kadangi seksualinio priekabiavimo ar seksualinio smurto numenkinimas švelninančiais žodžiais rodo seksistines nuostatas prieš moteris ir vyrų ir moterų santykiuose siunčia valdžios ir galios signalus, kurie daro poveikį moters orumui, savarankiškumui ir laisvei;

T. kadangi Parlamentas nustatė specialią sistemą ir vidaus taisykles, kad būtų sprendžiamos seksualinio priekabiavimo problemos Parlamente, konkrečiai – įsteigė patariamąjį komitetą, kuris nagrinėja akredituotų Parlamento narių padėjėjų skundus dėl Parlamento narių priekabiavimo, ir Patariamasis komitetas dėl priekabiavimo ir jo prevencijos darbo vietoje vykdo ir kitas oficialias procedūras, susijusias su Parlamento darbuotojais, administracija ir frakcijomis, kad įvertintų įtariamo priekabiavimo atvejus ir užkirstų kelią seksualiniam priekabiavimui ir prievartai;

U. kadangi politikams, kaip išrinktiems piliečių atstovams, tenka itin svarbi atsakomybė elgtis taip, kad jie būtų sektini prevencijos ir kovos su seksualiniu priekabiavimu teigiami pavyzdžiai;

Visiškas netoleravimas ir kova su seksualiniu priekabiavimu ir seksualine prievarta ES

1. griežtai smerkia visų formų seksualinį smurtą ir fizinį arba psichologinį priekabiavimą ir apgailestauja, kad jie yra pernelyg toleruojami, nors iš tiesų yra sistemingi pagrindinių teisių pažeidimai ir sunkūs nusikaltimai, už kuriuos būtina bausti; pabrėžia, kad būtina panaikinti nebaudžiamumą ir užtikrinti, kad kaltininkai būtų patraukti atsakomybėn;

2. primygtina ragina veiksmingai įgyvendinti esamą teisinę sistemą, pagal kurią kovojama su seksualiniu priekabiavimu ir prievarta, ir sykiu ragina ES valstybes nares ir viešąsias bei privačias įmones imtis tolesnių priemonių siekiant veiksmingai užkirsti kelią seksualiniam priekabiavimui darbe ir kitose vietose ir užtikrinti, kad jo nebebūtų; pabrėžia, kad turėtų būti laikomasi tam skirtų teisinių procedūrų, nustatytų siekiant išnagrinėti seksualinio priekabiavimo darbe atvejus;

3. palankiai vertina iniciatyvas, tokias kaip judėjimas „#MeToo“, kurių tikslas – pranešti apie seksualinio priekabiavimo ir smurto prieš moteris atvejus; tvirtai remia visas moteris ir merginas, dalyvaujančias šioje kampanijoje, o ypač tas, kurios pranešė apie prieš jas smurtavusius asmenis;

4. ragina Komisiją ir valstybes nares deramai stebėti, ar tinkamai įgyvendinamos ES direktyvos, kuriomis draudžiamas priekabiavimas dėl lyties ir seksualinis priekabiavimas, ir užtikrinti, kad visos ES valstybės narės gerintų lygybės įstaigų, kurios prižiūri, kad nebūtų diskriminacijos, žmogiškųjų išteklių pajėgumą ir užtikrintų, kad šioms įstaigoms būtų suteikti aiškūs įgaliojimai ir pakankami ištekliai, kad jos galėtų vykdyti veiklą trijose srityse: darbo pagal darbo sutartis, savarankiškos darbo ir galimybių gauti prekių ir paslaugų;

5. ragina Komisiją įvertinti geriausios praktikos pavyzdžius kovojant su seksualiniu priekabiavimu darbo vietoje, jais keistis ir juos palyginti, taip pat informuoti apie šio vertinimo rezultatus, kiek tai susiję su veiksmingomis priemonėmis, kurių valstybės narės galėtų imtis, kad paskatintų įmones, socialinius partnerius ir organizacijas, dalyvaujančias profesiniame mokyme, išvengti bet kokios formos diskriminacijos dėl lyties, ypač priekabiavimo ir seksualinio priekabiavimo darbo vietoje;

6. pabrėžia, jog labai svarbu, kad vyrai įsipareigotų vykdyti pokyčius ir panaikinti visų formų priekabiavimą bei seksualinį smurtą šalinant aplinkybes ir struktūras, kurios, kad ir pasyviai, sudaro sąlygas elgesiui, kuris galėtų lemti tokius veiksmus, ir priešintis bet kokiam pažeidimui ar netinkamam elgesiui; ragina valstybes nares aktyviai įtraukti vyrus į informavimo didinimo ir prevencijos kampanijas;

7. mano, kad svarbiausi kovos su seksualiniu priekabiavimu veiksmai apima nepranešimo ir socialinio stigmatizavimo problemų sprendimą, nustatant atskaitomybės darbo vietoje procedūras, aktyviai įtraukiant vyrus ir berniukus į prevencinę veiklą ir vykdant kovos su naujomis smurto formomis, pvz., smurto kibernetinėje erdvėje, veiksmus;

8. yra susirūpinęs dėl to, kad moterų patiriamas priekabiavimas internete ir socialinėje žiniasklaidoje nuo nepageidaujamų kontaktų, internetinių provokacijų ir priekabiavimo elektroninėje erdvėje iki seksualinio priekabiavimo ir grasinimų išžaginti yra plačiai paplitęs mūsų visuomenėje, dėl to taip pat atsiranda naujų formų smurtas prieš moteris ir mergaites, pvz., patyčios elektroninėje erdvėje, priekabiavimas elektroninėje erdvėje, žeminančių vaizdų naudojimas internete, privačių nuotraukų ir vaizdo įrašų platinimas socialinės žiniasklaidos tinkluose negavus su jais susijusių asmenų leidimo;

9. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad finansavimo mechanizmai, skirti kovos su smurtu prieš moteris programoms, galėtų būti naudojami siekiant didinti informuotumą ir remti pilietinės visuomenės organizacijas, kurios sprendžia smurto prieš moteris, įskaitant seksualinį priekabiavimą, problemas;

10. ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti Stambulo konvencijos ratifikavimą; ragina valstybes nares visiškai ją įgyvendinti, be kita ko, sukuriant klasifikuotų duomenų rinkimo sistemą, kurioje duomenys būtų suskirstyti pagal kaltininkų amžių ir lytį, taip pat pagal

kaltininko ir aukos santykį, ir kuri apimtų seksualinį priekabiavimą;

11. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl direktyvos dėl kovos su visų formų smurtu prieš moteris ir mergaites ir su lytimi susijusiu smurtu; pakartoja savo raginimą Komisijai pateikti pasiūlymą dėl išsamios ES kovos su visų formų smurtu dėl lyties, įskaitant seksualinį priekabiavimą ir seksualinę prievartą prieš moteris ir merginas, strategijos;

12. prašo Tarybos pradėti taikyti nuostatą dėl pereigos priimant vienbalsį sprendimą, siekiant užtikrinti, kad smurtas prieš moteris ir mergaites (ir kitų formų smurtas dėl lyties) būtų priskiriamas SESV 83 straipsnio 1 dalyje išvardytiems nusikaltimams;

13. ragina labiau įtraukti moteris į sprendimų priėmimo procesus, profesines sąjungas ir aukštesnių pareigų kategorijas tiek viešojo, tiek privačiojo sektoriaus organizacijose; ragina Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su NVO, socialiniais partneriais ir lygybės įstaigomis, reikšmingai suaktyvinti informuotumo didinimo priemones, susijusias su seksualinio priekabiavimo ir su lytimi susijusios diskriminacijos aukų teisėmis; pabrėžia, kad reikia užtikrinti, jog valstybės narės, darbdavių organizacijos ir profesinės sąjungos skubiai didintų informuotumą apie seksualinį priekabiavimą, skatintų moteris nedelsiant pranešti apie incidentus ir jas remtų;

14. pabrėžia specialių mokymų ir informuotumo didinimo kampanijų, susijusių su esamomis oficialiomis pranešimo apie seksualinį priekabiavimą darbo vietoje procedūromis ir aukų teisėmis, svarbą, nes taip sutvirtinamas orumo darbe principas ir skatinama, kad visiškas priekabiavimo netoleravimas taptų norma;

Seksualinis priekabiavimas parlamentuose, įskaitant Europos Parlamentą

15. griežtai smerkia žiniasklaidoje atskleistus seksualinio priekabiavimo atvejus ir išreiškia tvirtą paramą seksualinio priekabiavimo ir prievartos aukoms; pabrėžia, jog tam, kad ES institucijos būtų rimtai vertinamos, būtina, kad jos tvirtai priešintųsi bet kokios formos diskriminacijai dėl lyties ar bet kokiems lyčių lygybei trukdantiems veiksmams;

16. ragina Europos Parlamento Pirmininką ir Parlamento administraciją:

– užtikrinant aukų privatumą skubiai ir išsamiai išnagrinėti naujausius žiniasklaidos pranešimus apie seksualinį priekabiavimą ir prievartą Europos Parlamente, pasidalinti šio tyrimo rezultatais su valstybėmis narėmis ir pasiūlyti tinkamų priemonių, kuriomis būtų užkirstas keliams naujiems atvejams;

– įvertinti ir, jei reikia, peržiūrėti kompetentingų įstaigų sudėtis siekiant užtikrinti nepriklausomumą ir lyčių pusiausvyrą, taip pat toliau stiprinti ir skatinti jo patariamojo komiteto, nagrinėjančio skundus dėl priekabiavimo atvejų tarp akredituotų Parlamento narių padėjėjų ir Parlamento narių, ir Parlamento darbuotojams skirto Darbuotojų patariamojo komiteto dėl priekabiavimo prevencijos veiklą, kartu pripažįstant svarbų jų darbą;

– persvarstyti jo taisykles, siekiant į visus patariamuosius komitetus priekabiavimo prevencijos klausimais taip pat įtraukti stažuotojus ir didinti suinteresuotumą stiprinti jų

pozityvias priemones, taip pat vengti šių svarbių komitetų struktūrų narių interesų konfliktų; tirti oficialius atvejus, išlaikyti konfidencialų bylų registrą ir imtis geriausių priemonių siekiant institucijoje užtikrinti visišką nepakantumą visais lygmenimis;

– sukurti nepriklausomų ekspertų grupę, kuriai būtų suteikti įgaliojimai ištirti priekabiavimo ir seksualinės prievartos padėtį Parlamente ir kuri įvertintų esamą Parlamento patariamąjį komitetą, nagrinėjantį skundus dėl seksualinio priekabiavimo atvejų tarp akredituotų Parlamento narių padėjėjų ir Parlamento narių, ir Parlamento darbuotojams skirtą Darbuotojų patariamąjį komitetą dėl priekabiavimo prevencijos, ir pasiūlytų tinkamus pakeitimus;

– visapusiškai palaikyti aukas, kurių atžvilgiu Parlamente ir (arba) vietinėje policijoje vykdomos procedūros; prireikus, inicijuoti taikyti skubios apsaugos priemones ir visapusiškai įgyvendinti Pareigūnų tarnybos nuostatų 12a straipsnį, užtikrinant, kad atvejai būtų visapusiškai ištirti ir būtų taikomos drausminės priemonės;

– užtikrinti griežto ir veiksmingo kovos su seksualiniu priekabiavimu veiksmų plano įgyvendinimą siekiant užtikrinti prevenciją ir remti visų darbuotojų ir Parlamento narių privalomus mokymus pagarbos ir orumo darbe klausimais, taip užtikrinant, jog visiško nepakantumo požiūris taptų norma; visapusiškai dalyvauti informavimo kampanijose įtraukiant visus EP narius ir administracijos tarnybas, ypatingą dėmesį skiriant labiausiai pažeidžiamoms grupėms, pvz., stažuotojams, akredituotiems Parlamento narių padėjėjams ir sutartininkams;

– įsteigti institucinį konfidencialių patarėjų tinklą, kuris būtų pritaikytas prie Europos Parlamento struktūrų, siekiant teikti paramą ir konsultacijas aukoms, kaip tai daroma Komisijos personalo atveju;

17. ragina visus kolegas paremti nukentėjusiuosius ir padrąsinti juos viešai pasisakyti bei pranešti apie seksualinio priekabiavimo atvejus naudojantis oficialiomis Parlamento administracijos ir (arba) policijos procedūromis;

18. yra pasiryžęs priimti vidaus taisykles dėl informavimo apie pažeidimus, siekiant apsaugoti informatorių teises ir interesus ir užtikrinti tinkamas teisių gynimo priemones, jeigu su jais nėra tinkamai ir teisingai elgiamasi jų atliekamo informavimo apie pažeidimus atžvilgiu;

19. rekomenduoja užtikrinti, kad Europos ombudsmenas kartą per metus Parlamento Lyčių lygybės ir įvairovės aukšto lygio grupei teiktų duomenis apie skundus dėl netinkamo administravimo, susijusio su lyčių lygybe Parlamente, deramai atsižvelgiant į Europos Parlamento sprendimą dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų;

20. ragina valstybes nares ištirti padėtį, susijusią su seksualiniu priekabiavimu ir seksualine prievarta jų nacionaliniuose parlamentuose, aktyviai imtis priemonių siekiant kovoti su juo savo nacionaliniuose parlamentuose ir tinkamai įgyvendinti ir vykdyti pagarbos išrinktiems nariams bei darbuotojams ir jų orumo užtikrinimo darbe politiką; ragina stebėti šios politikos įgyvendinimą;

21. ragina valstybes nares remti ir apsaugoti parlamentų narius, bendraujančius su visuomene, ypač patiriančius seksualinę prievartą ir grasinimus dėl lyties, taip pat internetu;

22. ragina organizuoti keitimąsi gerąja patirtimi visais lygmenimis su kitomis institucijomis ir organizacijomis, kaip antai, JT Moterys, Europos Taryba, ES institucijomis ir suinteresuotaisiais subjektais, dalyvaujančiais lyčių lygybės skatinimo veikloje;

23. ragina visus politikus parlamentuose ir už jų ribų imtis atsakingo vaidmens ir rodyti pavyzdį seksualinio priekabiavimo prevencijos ir kovos su juo srityje;

o

o o

24. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams ir Europos Tarybos Parlamentinei Asamblėjai.